

Hodina H

Marie Rottrová

Oči oken mých
řadu dní jsou spíš jen soumrak,
znáte je ještě v pátek šed,
šestý den je úsvit prohřeje,
dříve stín a koukej teď.

R: Chytej úsměv pod zídkou,
z těch oken s krásnou vyhlídkou,
a chytej vzkaz, že radost mám,
že zmizel stesk a je ten tam.

Sobota jak z medu a já si řeknu jedu,
je tu hodina H, hodina H,
horečka mě žene a máme dneska bene,
je tu hodina H, hodina H,
á, á, á, á, hodina H,
hodina H, á, á, á, á,
hodina H, ó pro nás dva.

Celý týden měl jsi děsný shon,
a celý týden já tu žila jako mnich,
ale teď mám okna bez záclon,
jaro blízko je, jaro září v nich.

R: Chytej úsměv pod zídkou...

Zas máme víkend,
svět náhle tančí,
svět náhle křídla má,
Má hodina H
Zas máme víkend,
svět náhle tančí,
svět křídla má.

Oči oken znáš,
řadu dní jsou spíš jen soumrak,
pouze tma, pusto, prázdno, šed,
šestý den je právě výzvou,
sedmá sál tu spal a koukej teď,

R: Chytej úsměv pod zídkou...

Zas máme víkend,
svět náhle tančí,
svět náhle křídla má,
Má hodina H...
Zas máme víkend,
svět náhle křídla má,
Svět křídla má...

Zas máme víkend,
svět náhle tančí,
svět náhle křídla má,
Hodina H...
Zas máme víkend,
svět náhle křídla má,
Svět náhle křídla má...

Zas máme víkend,
svět náhle tančí,
svět náhle křídla má,
Zas máme víkend...